

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นแผนงานที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการกระจายความเจริญและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะสาขาอุตสาหกรรม ออกจากกรุงเทพฯ ไปสู่ส่วนภูมิภาค การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมจากการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าไปเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก ขณะเดียวกันก็เพื่อให้ผลของการพัฒนาได้กระจายไปสู่พื้นที่บริเวณใกล้เคียง โดยรัฐบาลได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายเพื่อการพัฒนาไว้ 2 บริเวณคือ บริเวณแหล่งอุตสาหกรรมหนักมาตาพุด จังหวัดระยอง กับบริเวณแหล่งอุตสาหกรรมเบาแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ตามแผนการพัฒนานี้ รัฐบาลเป็นผู้ลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่ ท่าเรือน้ำลึก ถนน รถไฟ ไฟฟ้า แหล่งน้ำ การสื่อสารและระบบโทรคมนาคม ส่วนเอกชนเป็นผู้ลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมโดยตรง

โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ได้เป็นโครงการที่รัฐบาลโดยคณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (กพอ.) กำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยมีวัตถุประสงค์ให้เป็นท่าเรือน้ำลึกแห่งแรกของประเทศ ซึ่งมีเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยได้มาตรฐานกับท่าเรือสากล มีระบบการจัดการในเชิงธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดผลดีต่อการขนส่งสินค้าเข้าและออก ได้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกดำเนินการไปได้ด้วยดี และเป็นการสนับสนุนต่อการขยายตัวและการสร้างความมั่นคงต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวม จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวประกอบกับความไม่พร้อมและความไม่ต้องการ ของการทำเรือแห่งประเทศไทย (กทท.) ที่จะเป็นผู้บริหารและประกอบการทำเรือแห่งใหม่ รัฐบาลโดย กพอ. ซึ่งเป็นผู้ผลักดันให้มีการพัฒนาท่าเรือแห่งนี้ขึ้นมา จึงได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารและประกอบการทำเรือแหลมฉบังขึ้น โดยจะจัดตั้งองค์การอิสระขึ้นมาบริหาร ไม่มีการนำ พรบ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาบังคับใช้และให้เอกชนเป็นผู้ประกอบการ

ผลจากการที่รัฐบาลกำหนดและนํานโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการท่าเรือแหลมฉบังไปปฏิบัติ ได้ก่อให้เกิดการคัดค้านจากสหภาพแรงงานใน กทท. และนำไปสู่การนัดหยุดงานหลายครั้ง เป็นผลทำให้รัฐบาลต้องมีการเจรจาทันทีกับสหภาพแรงงานใน กทท. เพื่อหาข้อยุติ ซึ่งในที่สุดรัฐบาลก็ได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารท่าเรือแหลมฉบังใหม่ โดยให้ กทท. เป็นผู้บริหารท่าเรือแหลมฉบัง ตาม พรบ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 ด้านการประกอบการให้เอกชนประกอบการท่าเทียบเรือคอนเทนเนอร์ 2 ท่า ในรูปของการจ้างเหมา โดยนำส่วนดีของการให้เข้ามาเพิ่มเติมในสัญญา และการท่าเรือแห่งประเทศไทย ประกอบการท่าเทียบเรือสินค้าทั่วไป 1 ท่า และท่าเทียบเรือคอนเทนเนอร์ 1 ท่า ซึ่งในปัจจุบันได้มีเอกชนจำนวน 5 กลุ่มบริษัท ได้ยื่นขอประกวดราคา เพื่อประกอบการท่าเทียบเรือ

จากการนำตัวแบบการนํานโยบายไปปฏิบัติ มาใช้ในการศึกษาการบริหารการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งตะวันออก โดยทำการศึกษาเฉพาะประเด็นการนํานโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการท่าเรือแหลมฉบังไปปฏิบัติ ผู้วิจัยขอสรุปผลที่ได้จากการศึกษาออกเป็นประเด็น ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการนํานโยบายไปปฏิบัติ ผลจากการศึกษาพบว่า แต่ละตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการนํานโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้

- สาธารณชนหรือมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบาย นโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการท่าเรือแหลมฉบัง มีสาธารณชนหรือมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ จึงก่อให้เกิดการคัดค้านจากสหภาพแรงงานใน กทท. ที่มีความคิดเห็นว่า นโยบายดังกล่าวขัดต่อ พรบ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 ที่กำหนดให้ กทท. เป็นผู้ดำเนินการท่าเรือแต่เพียงผู้เดียว และนโยบายดังกล่าวยังก่อให้เกิดผลเสียอีกหลายประการ กล่าวคือ การประกอบการของเอกชนที่ท่าเรือแหลมฉบัง จะมีผลกระทบต่อรายได้ของท่าเรือกรุงเทพ รัฐบาลต้องสูญเสียรายได้ให้กับเอกชน การประกอบการท่าเรือของเอกชนจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ และยังเป็นโอกาสให้นักการเมืองเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์จากรัฐวิสาหกิจ แต่ผลจากการศึกษาพบว่า การคัดค้านของสหภาพแรงงานใน กทท. เกิดขึ้นเนื่องจากพนักงานเกรงว่า ถ้าให้เอกชนบริหารและประกอบการท่าเรือแหลมฉบังจะทำให้ผลประโยชน์ที่พนักงานเคยได้รับลดลง มาตรฐานการปฏิบัติงานเปลี่ยนแปลงไป

เกียรติภูมิศักดิ์ศรี และอำนาจในการต่อรองของพนักงานจะลดลง จนอาจต้องมีการปรับปรุงองค์กร
ใหม่อันจะมีผลกระทบต่อสถานภาพเดิมของพนักงาน

- สภาพแวดล้อมทางการเมือง ในการนำนโยบายการให้เอกชนบริหารและ
ประกอบการทำเรือแหลมฉบังไปปฏิบัติ กลุ่มตัวแปรทางด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง มีอิทธิพล
ทั้งเป็นการสนับสนุน และเป็นอุปสรรคหรือขัดขวาง โดยตัวแปรที่สนับสนุนต่อการนำนโยบายไป
ปฏิบัติได้แก่ การสนับสนุนจากกลุ่มผู้นำ จากกลุ่มผลประโยชน์ที่มีใช้ภาครัฐ เช่น กลุ่มบริษัทเรือ
และบริษัทตัวแทนเรือ ตัวแทนผู้นำเข้าและส่งออก (ชิปปิง) สภาพการค้าแห่งประเทศไทย และ
คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ส่วนตัวแปรที่
เป็นอุปสรรคหรือขัดขวางได้แก่ บทบาทของสหภาพแรงงานใน กทท. บทบาทและเสถียรภาพของ
รัฐบาล ทิศนะของนายทหารระดับสูงและนายทหารที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ
และการคัดค้านจากกลุ่มผลประโยชน์ที่มีใช้ภาครัฐ คือกลุ่มสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และ
กลุ่มสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจแห่งชาติ ขณะเดียวกันตัวแปรบางตัวก็มีอิทธิพลทั้งเป็นการสนับสนุน
หรือเป็นอุปสรรค ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งได้แก่ตัวแปรบทบาทและเสถียรภาพ
ของรัฐบาล ทิศนะของนายทหารระดับสูงและนายทหารที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ

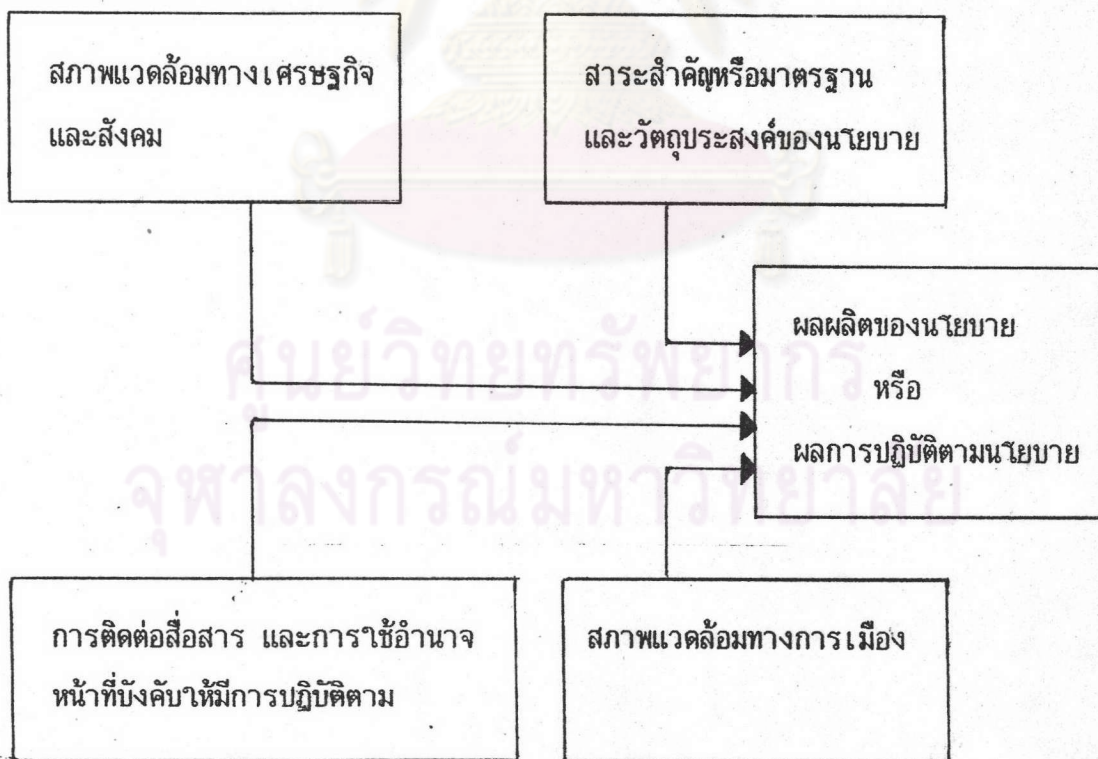
- สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ตัวแปรสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ
ซึ่งได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศ ความสนใจของเอกชนต่อการเข้ามาบริหาร
และประกอบการ และสถานภาพทางการเงินของ กทท. เป็นตัวแปรที่สนับสนุนต่อการนำนโยบาย
ไปปฏิบัติ ส่วนตัวแปรทัศนคติและความรู้สึกนึกคิดของพนักงาน กทท. ต่อเอกชนที่จะเข้ามาบริหาร
และประกอบการทำเรือแหลมฉบัง จะเป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ

- การติดต่อสื่อสารและการใช้อำนาจหน้าที่บังคับให้มีการปฏิบัติตาม ในการนำ
นโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการทำเรือแหลมฉบังไปปฏิบัติ ถึงแม้ว่ารัฐบาลได้
ดำเนินการชี้แจงและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย แต่ก็ไม่สามารถสร้างความ
ความยอมรับจากสหภาพแรงงานใน กทท. ได้ ทั้งนี้เพราะการคัดค้านและการเจรจาต่อรองของ
สหภาพ มิได้อาศัยหลักเหตุผลเป็นบรรทัดฐาน ขณะเดียวกันการใช้อำนาจหน้าที่บังคับให้เป็นไปตาม
กฎหมายของฝ่ายรัฐบาลก็ไม่อาจกระทำได้ เพราะต้องขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางการเมือง จึง
ทำให้บทบาทของรัฐบาลมีเพียงการเจรจาต่อรองและยอมรับข้อเรียกร้องของสหภาพ อันเป็นกลยุทธ์
หลักในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของรัฐบาล

ในจำนวนตัวแปรทั้ง 4 กลุ่ม กลุ่มตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการให้เอกชน
บริหารและประกอบการทำเรือแหลมฉบังไปปฏิบัติมากที่สุด คือ กลุ่มตัวแปรสาระสำคัญหรือมาตรฐาน

และวัตถุประสงค์ของนโยบาย กับกลุ่มตัวแปรสภาพแวดล้อมทางการเมือง ส่วนกลุ่มตัวแปรสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม กับกลุ่มตัวแปรการติดต่อสื่อสารและการใช้อำนาจหน้าที่บังคับให้มีการปฏิบัติตาม มีอิทธิพลค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ตัวแปรทั้ง 4 กลุ่ม ยังมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอีกด้วย ดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ 15

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา การนำนโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการท่าเรือแหลมฉบังไปปฏิบัติ สามารถนำมาสร้างเป็นตัวแบบ เพื่อใช้ศึกษาการนำนโยบายที่มีลักษณะเป็นการแปรรูปรัฐวิสาหกิจไปปฏิบัติได้ โดยประกอบไปด้วยตัวแปร 4 กลุ่มคือ (1) สาระสำคัญหรือมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบาย (2) สภาพแวดล้อมทางการเมือง (3) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม และ (4) การติดต่อสื่อสาร และการใช้อำนาจหน้าที่บังคับให้มีการปฏิบัติตามดังแสดงให้เห็นเป็นแผนภาพต่อไปนี้

3. ผลจากการศึกษาการนำนโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการทำเรื่อง แผลมฉงบังไปปฏิบัติ ได้ยืนยันต่อข้อสังเกตของนักวิชาการที่ว่า ขั้นตอนการกำหนดนโยบายและ ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่สามารถแยกออกจากกันได้ หากแต่มีความสัมพันธ์ต่อกันเปรียบเสมือนตาข่ายที่ไร้รอยตะเข็บ (seamless web) ทั้งนี้เพราะในขั้นตอนของการนำไปปฏิบัติ มีการตัดค้านหรือไม่เห็นด้วยกับสาระสำคัญหรือมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบาย จึงเป็นผลทำให้ผู้กำหนดนโยบาย คือฝ่ายรัฐบาล ต้องมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาสาระของนโยบายขึ้นใหม่ เพื่อเป็นการประนีประนอมกับกลุ่มผลประโยชน์ที่ได้แสดงการคัดค้าน ดังนั้นสาระสำคัญหรือมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ได้กำหนดขึ้นมาใหม่นี้ จึงแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้แต่เดิม ซึ่งตรงกับสภาพที่นักวิชาการเรียกว่า ความล่องลอยของนโยบาย (Policy Drift)

4. ผลที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการทำเรื่อง แผลมฉงบังไปปฏิบัติ ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เป็นผลผลิตหรือผลการปฏิบัติตามนโยบาย (policy outputs / program performance) ซึ่งได้แก่กิจกรรมหรือบริการต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งไม่ได้กล่าวถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบของนโยบาย (policy outcomes/policy impacts) ว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ เพราะการประเมินผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจต้องใช้เวลาถึง 12 ปี ตามเงื่อนไขระยะเวลาการประกอบการของเอกชน

5. ผลจากการศึกษาทำให้สรุปได้ว่า ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีประโยชน์ต่อการบริหารการพัฒนา เพราะทำให้ผู้กำหนดและผู้ดำเนินนโยบายไปปฏิบัติได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้ที่รับผิดชอบดำเนินการจัดเตรียมทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เพื่อมาสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขณะเดียวกันก็จะได้วางแผน เพื่อการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นอย่างมีทิศทาง จากประโยชน์ของตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีต่อการบริหารพัฒนาดังที่กล่าวมานี้ จึงมีส่วนทำให้ช่องว่างระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติได้ลดลงไป

6. ผลของการศึกษาได้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของรัฐประศาสนศาสตร์ ในทศวรรษที่ผ่านมาและทศวรรษหน้า เกี่ยวกับขอบเขตของการบริหารรัฐกิจกับการบริหารธุรกิจที่จะไม่มีเส้นแบ่งกันอย่างชัดเจน ทั้งนี้เป็นผลมาจากข้อจำกัดของการบริหารในภาครัฐ ที่ไม่

สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ และตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้ภาครัฐต้องเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร และการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นภารกิจของภาครัฐมาก่อน ตลอดจนการนำวิธีการจัดการของภาคธุรกิจ มาใช้กับภาครัฐกิจ ทั้งในส่วนของการบริหารราชการและรัฐวิสาหกิจ

ข้อเสนอแนะ

ในการนำนโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการทำ เรือแหลมฉบังไปปฏิบัติ ได้มีผลทำให้รัฐบาลต้องมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาสาระ และวัตถุประสงค์ของนโยบายให้แตกต่างไปจากเดิม เพื่อเป็นการประนีประนอมกับสภาพแรงงานใน กทท. ดังนั้น เพื่อให้วัตถุประสงค์ของการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบังที่ได้กำหนดมาตั้งแต่ต้นบรรลุผล และการนำนโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการทำ เรือแหลมฉบังไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. รัฐบาลโดยคณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (กพอ.) จะต้องเข้ามาติดตามและประเมินผลการบริหารท่าเรือแหลมฉบัง ของการทำเรือแห่งประเทศไทย (กทท.) ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารและการประกอบการ ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาท่าเรือแห่งนี้ โดย กทท. เอง จะต้องเปลี่ยนรูปแบบการบริหารและประกอบการให้แตกต่างไปจากท่าเรือกรุงเทพ มีการนำหลักการจัดการในเชิงธุรกิจมาใช้ พนักงานที่ให้บริการกับลูกค้าจะต้องใช้ระบบการทำงานเป็นผลัดแทนระบบการทำงานล่วงเวลา ไม่เปิดโอกาสให้พนักงานสร้างกฎเกณฑ์ในส่วนงานของตนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการให้บริการต้องมีอย่างเพียงพอ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดระบบการจ่ายเงินใต้โต๊ะในการขอรับบริการ

ในส่วนการประกอบการของเอกชน รัฐบาลจะต้องควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของเอกชนให้เป็นไปตามสัญญาที่ได้มีการตกลงกันไว้ ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าการประกอบการของเอกชนไม่ได้มุ่งหวังกอบโกยผลประโยชน์ตามที่เข้าใจกัน หากแต่เป็นการให้บริการที่เน้นประสิทธิภาพตามหลักการจัดการในเชิงธุรกิจ ซึ่งจะเป็นการสร้างความเข้าใจและความยอมรับในบทบาทของ เอกชนต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนารัฐวิสาหกิจให้เกิดขึ้นกับฝ่ายที่คัดค้านอันจะมีประโยชน์ต่อการกำหนดและการนำนโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจไปปฏิบัติในโอกาสต่อไป

2. รัฐบาลในฐานะที่เป็นผู้กำหนดและนํานโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการทำเรือแหลมฉบังไปปฏิบัติโดยตรง จะต้องไม่กระทำการอันใดที่ถือว่าเป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากการดำเนินนโยบายดังกล่าว เพราะในช่วงเวลาที่ผ่านมาฝ่ายที่คัดค้านและสูญเสียผลประโยชน์จากนโยบายเห็นว่า รัฐบาลได้เรียกร้องผลประโยชน์ในทางมิชอบจากเอกชนที่จะเข้าประกอบการทำเรือแหลมฉบัง ดังนั้นเพื่อให้การนํานโยบายที่มีลักษณะเป็นการแปรรูปรัฐวิสาหกิจไปปฏิบัติให้บรรลุผล รัฐบาลจะต้องทำให้ฝ่ายที่คัดค้านและสาธารณชนได้เข้าใจ และเกิดความยอมรับว่า รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจด้วยเจตนาบริสุทธิ์ มุ่งให้เกิดผลประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม ซึ่งถ้ารัฐบาลสามารถกระทำเช่นนี้ได้ จึงเท่ากับเป็นการจัดเงินโอนที่ฝ่ายคัดค้านนำมากล่าวอ้าง

3. รัฐบาลควรจะได้มีการทบทวนการนำ พรบ. แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาบังคับใช้กับรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้เพราะจากช่วงเวลาที่ผ่านมา สภาพแรงงานได้ใช้ช่องทางที่กฎหมายเปิดโอกาสให้มีการนัดหยุดงาน อันเนื่องมาจากข้อพิพาทแรงงานเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ไปเป็นการนัดหยุดงานเพื่อคัดค้านนโยบายของรัฐบาล ซึ่งถือเป็นกิจกรรมทางการเมือง ที่กฎหมายไม่อนุญาตให้กระทำได้และจากการนัดหยุดงานเป็นเครื่องมือในการต่อรอง รัฐบาลก็มักจะยอมทำตามข้อเรียกร้องเสมอมา แม้ในบางครั้งข้อเรียกร้องดังกล่าวจะขาดความสมเหตุสมผลก็ตาม สำหรับในกิจการทำเรือ การนัดหยุดงานมิได้ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อ กทท. ผู้นำสินค้าเข้าและออกบริษัทเรือและบริษัทตัวแทนเรือเท่านั้น หากแต่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ และระบบการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศอีกด้วย

4. รัฐบาลควรดำเนินการแก้ไข พรบ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 เพื่อให้วัตถุประสงค์และการจัดโครงสร้างขององค์การ ได้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะเป็นการผ่อนคลายกฎระเบียบ เพื่อให้ภาคเอกชนได้มีโอกาสเข้ามาร่วมในการพัฒนากิจการท่าเรือแทนการผูกขาดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งในรูปของการเข้าร่วมในคณะกรรมการบริหารและการเข้าร่วมประกอบการ ขณะเดียวกันก็เพื่อให้การจัดโครงสร้างและการบริหารมีลักษณะในเชิงธุรกิจ ที่เน้นความคล่องตัวและความมีประสิทธิภาพ

จากข้อเสนอแนะดังกล่าว ผู้วิจัยเชื่อว่า น่าจะมีผลทำให้วัตถุประสงค์ของการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ให้เป็นท่าเรือที่มีระบบบริหารและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของวงจรหลักการเดินเรือของโลกได้บรรลุผล อันจะมีส่วนทำให้การพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกดำเนินการไปได้ด้วยดี